

CONSTANȚA

APARE DUMINICA

20 Bani Numărul

Administrația strada Gărei No. 25

Abonamentul 10 Lei pe an

MISIUNEA D-lui KOICIU

Sunt vre-o 7 luni, de când, împreună cu alți cetățeni, aduceam, în scris, la cunoștința unui domn inspector administrativ, actualmente secretar general al Ministerului de Interne, d-lui Luca Ionescu, toate incorectitudinile comise de d-l Koiciu și tovarășii săi de exploatarea comunei Constanța, dar toate cele denunciate le-a înghițit pământul, căci, din peste 60 capete de acuzație, n'a eșit absolut nimic la suprafață.

Incorectitudinile și infamiile primarului Constanței față de elementul românesc din metropola Dobrogei au fost stigmatizate de Memoriul de la Medjidie, al celor 200 fruntași români din județ, de toți d-nii deputați cari au luat cuvântul la interpelarea de la 10 Februarie a d-lui N. Ceanr Aslan, de însuși Ministerul de Interne pe atunci, d-l Vasile Lascar, care s'a vădit silit a *avertisa* pe primar în chestia cartierului de pe moșia sa, — dar, atâta tot; robinetul nemulțumirilor a fost repede închis, și Koiciu a scăpat cu o impunitură, prea superficială spre a-l face să reintre cu rarița în brazdă.

Prin numărul trecut, am făcut un apel la însuși șeful guvernului, d-l Prim-Ministru D. A. Sturdza, rugându-l să trimită o anchetă asupra unor abuzuri, îngrijind ca de astă dată acuzațiile noastre publice și formale, precise, să parvie tuturor d-lor miniștri și d-lor președinți ai corpurilor legiuitoare.

Sunt două săptămâni de atunci, și . . . pământul doarme mereu.

Contra aceluiași Koiciu, fost director de prefectură timpul necesar spre a se fi umplut județul cu armeni și a'și fi cumpărat moșia de la Anadolkiot, demisionat spre a fi imediat numit primar la 1 Decembrie 1886, se formulară în 1888, sub guvernul d-lui Teo-

dor Roseti acuzațiile că: *a îngelat ministerul prin raport fals, în chestia a-rendării băilor comunei, că a ținut un pompier acasă timp de un an, două luni la trier un alt om cu o căruță a primăriei, că și ținea un cal în grajdurile comunei, că timp de doi ani își ținea, de dimineată până seara, trăsura și caii în grajdurile pompierilor pe orzul și fânul comunei, că a cărat mai multe căruțe cu lemne de ale primăriei la dânsul acasă, că a șterpelit o sumă de bani de la antreprenorul comunei Companeș, (vezi *Gazeta Dobrogei* pe acel timp) și Ministrul de pe atunci l'a dat afară, disolvând numai pentru atât consiliul comunal, cu toate încercările de apărare ce'l făcea un oare-care Mărescu prin jurnalul cinstiților patrioți de la *Națiunea*.*

Noi denunciem ați abuzuri și sfeterisiri în averea comunei de deci și sute de mii de lei, și nu putem mișca pe nimeni. Koiciu e atât de sigur de impunitate, că nici nu catadicește a'și alege un nou Mărescu să'l apere de atacurile noastre.

Ce trebuie să credem? Are Koiciu vre-o stemă în frunte, vre-un talisman cu care fascinează pe cei mai mari? Nu; am dovedit de atâtea ori că e cel mai imbecil din toți oamenii de seamă ai Constanței. Dar, are o misiune de indeplinit, la care nimenea nu s'ar preta mai bine de cât el.

Imprumutul de două milioane, votat de consilierii săi, fără planuri, fără nimic; afacerea *Lalu-Goldenberg*, despre care el a imprăștiat în consiliu vestea că sunt arendașii unei mari moșii a M. S. Regelui; afacerea Societății de petrol „*Steaua Română*” a d-lor Monteor Bómbă etc.; *aducerea apei* cu 950.000 lei în loc de 300.000 cât cere inginerul Pelleriu, pentru aceiași lucrare, și multe altele ce mai sunt pe cale în dezvoltându-l oraș Constanța, dovedesc că Koiciu are o misiune patriotică națio-

nală de implinit în Constanța, cu cele 1000 hectare teren, moșia comunei și că dânsul, în schimbul acestei misiuni, e bine resplătit în cartierul ce se va face pe moșia sa de la Anadolkiot, ridicând-o la valoarea de mai multe milioane, cum a fost ridicată, cu același plan, moșia protectorului său Cara-Vasile din orașelul Cahul, unde Koiciu și-a făcut educația sa națională-politică.

Inceputul e făcut; D-șeu nu'l va ajuta să completeze opera proiectată. Poate vre-o întâmplare, ca cea de la Martie 1888, îl va rostogoli de la putere împreună cu misionarii lui cu tot.

Dar d-l Koiciu e om cu noroc; a scăpat de darea în judecată, ce o cerea cu insistență *Gazeta Dobrogei* în 1888, numai grație mărimumiei de suflet a guvernului junimist din acel an. Va fi tot atât de norocos și de astă dată, — pentru cei 640.000 lei ce cheltuiește, de la comună, fără a da comunei absolut nici o lucrare, nici o îmbunătățire? — Vom vedea; timpul nu pare a fi depărtat.

INFORMAȚIUNI

Proiectul dărîmării celor 384 case, ca toate proiectele mari ale prefectului nostru, de a alinia satele, a scote toate armanele din interiorul satelor și a regula, cum se știe, pozițiunea în stat a Românilor ardeleni, a cădută în baltă. Ministerul de Interne, a casat fără trimitere, hotărîrea consiliului de igienă, invitând pe președintele acelui consiliu să o ia mai domol, mai cu judecată, iar nu cu lopata, făcând un proces-verbal asupra fie-cărei clădiri în parte.

Cei 384 cetățeni și cetățene să nu să grăbească dar a'și vinde casele și prăvăliile, condamnate domnilor membri ai consiliului de igienă, — încercarea a fost făcută chiar asupra unui mem-

bru din consiliul județian — căci vor mai trece multe 15 zile până să vie randul fie-caruia.

D-nul N. S. Baboian, redactorul jurnalului *Dunărea-de-Jos* din Tulcea, opo-sant al administrației de acolo, a fost dat afară din consiliul județian, unde fusese ales, pe motiv că n'ar fi dat la timp dimisiunea din avocat al Statu-lui Intocmai ca și d-l Al. Malcoei Pe-trescu, tot un fel de Gazetar.

— Semn al timpului! Nu te merge bine Gazetarilor in Dobrogea.

La 15 Maiu e vorba să se serbeze in Constanța, botezul vaporului român Ig-națio-Florio in „*Principesa Maria*” nu-mele A. S. R. Principesa Moștenitoare.

Probabil serbarea, va fi amânata A. S. R. Principele Moștenitor fiind bolnav de mai multe zile la pat.

In urma unei energice și bine moti-vate interveniri a d-lui substitut de pro-curator N. C. Fleva, *căinii război* nu vor mai fi omoriți pe strade prin otră-vire cu stricnină, procedura atât de pe-riculoasă obicinuită până acum. D-l pri-mar va trebui să avizeze la mijloce mai puțin barbare și le va găsi ori unde a-fară din orașul Constanța.

Lucrările mari ale portului au rein-cepăt, continuând cu formarea și așe-darea blocurilor pe cheu. D-l Antrepren-or Andricu Hallier, a fost zilele tre-cute in Constanța.

Se vorbește că d-l Duca ar trece ca director al căilor ferate, in locul d-lui Saligny, care ar trece la lucrările por-tului.

Nu credem că d-l Duca va schimba laurii de la C. F. R. pe aceia ce i-ar putea aduce marea lucrare a construc-ției portului. Ajungă d-lui Saligny, Po-dul de peste Dunăre, consacrașt toată activitatea viitoare asupra marelui pro-bleme economice a drumurilor de fer spre a da țerei ce-va mai bun de cât inge-nioasa combinațiune a urcării tariflor de transport.

Atragem atențiunea d-lui prefect a-supra *plantațiilor comunale* cu desăvâr-șire neglijate. Nu-i place d-lui prefect să ese nici măcar până la marginile o-rașului, să vadă halul in care sunt lă-sate plantațiile și parcurile de la vit, de la obor, de la tăbăcării și chiar din dosul diviziei, unde n'a mai pus nime-

nea mâna de 3 ani de zile încôce? Ce se fac cei 7500 lei din bugetul comu-nel, destinați plantațiilor, dacă nu s'a făcut o bucată de șanț, nu s'a prășit sau curățit un arbore?

In bugetul anului curent al ministe-rului de culte s'a prevădut 25.000 lei pentru terminarea și zugrăvirea biseri-cel românești din Medjidie, zidită și a-coperită sub epitropia d-lui Nicolae L. Steflea, ajutor de primar din acel oraș.

Comitetul *alergărilor de căi* efectuate in ziua de Sf. Gheorghe, a fost com-pus din d-nul Constantin Băicoianu, ins-pector domeniial, Locustean, directorul școalei superioare de medicină veterinară din București, d-nul D. Quintescu, pre-fectul județului, C. Pariano, președin-tele consiliului județian și Capitan Cos-tescu, membru in consiliul județian.

Unde a rămas d-l Koiciu, primarul urbei pe al cărei domen s'aun făcut a-lergările și acum și anii trecuți? El era totuși in capul festivității nedeslipit de spatele ministrului care a presidat ser-barea.

Ce-i pasă acestui mititei Lăpușnean de voința poporului?

Jurnalul turcesc, va apare in curând. Pricina întâzierii este că li s'aun refuzat redactorilor literile cerute de la stabi-limentul de turnătorie al statului din Constantinopole, după care redactori au trebuit să se adreseze la Sofia, de unde vor trebui să sosească zilele aceste.

Ceea ce am dori noi confrăților turci, este să se ocupe de problema: cum s'ar putea face ca femeile musulmane să iese și ele la munca câmpului și pu-tând deslega această problemă in sens afirmativ vor fi făcut coreligionarilor și statului român cel mai mare ser-viciu.

Cerem scuze abonaților, pentru ne-aparițiunea jurnalului Duminica trecută.

Directorul jurnalului lipsea din oraș câte-va zile.

Numărul birjilor s'aun înmulțit peste măsură in Constanța. De unde in Tul-cea, cu o populație indoită nu sunt de cât 20, in Constanța sunt peste 70. Ele au fost repartisate prin anumite puncte ale orașului, cum trebuia de mult să fie. In schimb mai toate sunt rele, niște hodoroge vechi cumpérate de prin București. Ar fi bine ca d-l Po-

lițian să se ocupe cu clasarea lor și o nouă tarifare, spre a nu se mai plăti 2 lei de la gara d. es. până la Hotel Central, Regal, Belvedere, Transilvania, Bulgaria, distanța între 100 și 200 metri.

D-l Gh. Ciabra, a fost numit șef al Poliției in locul d-lui Spiru Georgescu, care nu scim pentru ce a fost înlocuit, când se știe câte laude aducea actua-lului prefect prin jurnalul *Bomba* din Braila.

D-l Ciabra este al nu știu câteleva funcționar depărtat prin mijlocirea prie-tinilor falși ai prefectului. Reinstala-rea lor dovedește cel puțin că funcțio-narii scoși, erau mai de trébă de cât cei aduși spre ai înlocui. In special de d. Ciabu nu s'a plăns nimenea până acum.

Unul dintre cei mai onorați negus-tori ai Constanței, vechiu locuitor in-digen, d-l Bahor Seni a fost lovit de o prea crudă durere.

Al șaselea din cei un-spre-zece fii (băeți) și o fiica in vază, ténérul Haim, fost in prăvalia d-lui Pandele Ciropoi, in etate abia de 18 ani, s'a sinucis in dimineața zilei de 28 Aprilie, la hotel Regal, trăgânduși mai multe gloanțe de revolver in gură. Mórtea a fost in-stantanee. Causa a fost un amor nen-rocit pentru o cântăreța din localitate. Trimitem sincerile noastre condoleanțe adênc indureratei familii.

In perimetrul de 4 Hectare teren a-cordate Societății de petrol *Stéua Ro-mână* a intrat cele 3 puțuri de adă-pătoare de pe moșia comunel, singurul loc cu apă la suprafața in partea locu-lui. Complimentele noastre d-lui *Părinte* al orașului. D-l N. Alexiu, arendașul moșiei, care a făcut comunel un venit de 20,000 mai mult de cât era arenda-tă moșia pe periodul trecut, va in-tenta proces de rezilierea contractului, și despăgubiri, pe care credem că le va suporta numai d-l Koiciu personal, con-siliul comunal ne avênd nici un ames-tec in delimitarea locului. D-l secretar general al ministerului de interne, Luca Ionescu, va avea și pentru aci o mu-șama de 400 arii?

Toți vagabonșii din lume fac pe *sam-sarii la obor*. Pare că a fost însărci-nată odată administrația orașului să facă un regulament. Ce s'a făcut acea

lucrarea d-lui Koiciu. Până când specula mășavă ce acei samșari fac pe spina-reă sermanelor albine muncitoare ale câmpului?

În ședința de la 5 Mai a consiliului communal s'a tratat chestia continuării *trotuarelor* întrelasate acum doi ani, după ce s'a complectat porțiunea din prejurul Palatului Prințului Gr. Sturza. E vorba de trotuare pe stradele Română, Remus Oprean, Elena și strada la Gară, lăsându-se pe din afară strada Mahomedana, care duce la Catedrală și bulevard, ca frecventată de prea multe căruțe, cea ce nu e adevărat, căci pe strada Română se duc căruțele în port.

Estimația lucrărilor atinge tocmai suma de 40.000 lei, peste care după buget și după lege (a 20-a parte din veniturile ordinare) ori-ce lucrare trebuie investită cu decret regal. Se ferește ca dracu de fămăie, d-l Koiciu, de ori-ce întreprindere pentru care s'ar cere un decret al M. Sale Regelui.

Licitație nu s'a ținut, vre-o ofertă afara de a d-lui Pluvier nu s'a încercat; ast-fel că consiliul n'a putut avea în vedere nici măcar prețurile curente ale cărămizilor de basalt de la alte fabrici, de cât acea a d-lui Pluvier.

Dacă am avea o grindă în tavan, am taia o cruce: de asta-data consiliul communal n'a aprobat oferta prin buna învoială, nici n'a aprobat stăruința d-lui Koiciu de a se face lucrarea în regie, ci a obligat pe Primar să procure un preț curent din București, spre a se vedea prețurile dalelor la fabrica de basalt de acolo.

* * *

Tot în această ședință s'a tratat vinderea unui loc al comunei situat în piață, lângă spițeria la Stéua Română, d-lui Ali Riza proprietarul locului viran de acolo, pe care a început lucrările prime pentru construirea unui mare hotel cu 3 etaje, loc hotărât esproprierii după planul general al orașului, despre care am vorbit în numărul trecut. Planul făcut, avisul unei comisii instituite anume pentru estimarea locului Primăriei, gata, spre aprobare de consiliu, mulțumită prezenței la ședințe și stăruinței energice a unor consilieri, vinderea nu s'a aprobat; admitându-se propunerea d-lui Logaride ca să se începă tratative cu proprietarul acelui loc de 800 m. p. pentru espropriere, în sensul deciziunii luate asupra planului general

al orașului, pe care d-l Koiciu nu vrea în ruptul capului să-l supue aprobării Regale, conform legii, pe lângă toate insistențele consilierului Grigorescu. Ca ce urmărește d-l Koiciu, nesupunând planul la aprobare, vom vedea cu timpul. Era inaugurată la Constanța, de când e partidul d-lui Koiciu la putere, ne rezervă încă multe surprize.

De un secol, spun bătrânii, n'a fost un timp mai prielnic agriculturii ca anul acesta. Semănăturile, toate, sunt de o frumusețe cum nu s'a mai pomenit până acum în Dobrogea. De câte va zile mai toată ziua plouă câte puțin, timpul fiind răcoros. Pe unele locuri s'a dat drumul vitelor printre sămănături, să le calce, fiind prea crescute. Agricultorii se tem de calcarea holdelor și prin urmare de nerodirea lor, cea ce e mult mai periculos de cât săceta.

La 10 Mai vine în Constanța d-l Efor al spitalelor civile din București. Fotino spre a se duce la Techirghiol, cu D-l Rîmnicean unde se va alege locul pentru construirea *sanatoriului maritim*, pentru care de atata vreme stăruiește d-l Ioan M. Rîmnicean fostul inginer șef al parcelărilor de terenuri în Dobrogea, mare proprietar și cultivator model în județul Constanța.

Aflam cu multa bucurie că d-l Ministru al Domeniilor An. Stolojan, bine impresionat și satisfăcut de ceea ce a vădut în Dobrogea, când a prezidat alergările de cai, s'a hotărât a da o atențiune deosebită expozițiunii de vite și noilor alergări de cai ce se vor face la 8 Septembrie în Constanța. D-sa a promis facerea unei ferme model în Dobrogea și activarea împaduririlor pe locul de exil al lui Ovidiu, unde:

„Un pom nu se zărește, pe care ca 'n vechime un Aconțiu să scrie cuvinte de iubire“.

Dobrogenii, dogoriți de arșiță, vor bine cuvânta ceasul în care d-l Stolojan a călcat pe pământul lor.

Știm că o deciziune a fost luată de consiliul communal, obligându-se inginerii comunei a verifica toate locurile virane ale comunei din oraș. Ni se denunță că un asemenea loc viran al comunei, de vre-o 500 metri, ar fi închis de un particular în careul No. 29 des-

pre care Primarul ar avea cunoștința. Va bine voi d-l prefect să se deranjeze a descinde la fața locului spre a se încredința de adevăr?

Așteptăm.

În ziua de 2 Mai o ploaie torențială cu grindină a cădut peste catunul Ghiolpunar din plasa Silistra Nouă. Torrentul format a luat între cătunele Cherimciusu și Urluia patru căruțe cu lemne, iar doi cai ai lui Ioan Berzan, din Mamutkoiusu, înhamați la căruța, s'a înecat.

Tariful de prețuri pentru asigurări *contra grindinei* al societății de asigurare mutuală „Unirea“ este cel mai eștin și mai avantajos pentru d-nii cultivatori. Recolta fiind bună și ploile dese, recomandăm tuturor abonaților noștri din județ să-și asigure produsele, la această societate națională românească.

Biroul agenției pentru județul Constanța este în strada Gareii No. 25.

Dările în judecată a debitantilor de beături, pentru falsificare, au luat proporțiuni aproape scandaloase. Des și repetat cu sutele se confiscă și trimis la analiză în București, șipurile cu beături. Dacă ast-fel se va fi procedând în totă țara, cum e posibilă examinarea și analiza numai de către unul sau două laboratoare de chimie câte avem în țară? Și numai în câte-va zile după care urmează condamnarea la sute de lei? Nu e și aci vre-un șurup? Ne vom interesa de cestiune.

Știrile de pe *câmpul de război* sunt tot defavorabile armatei grecești. Schimbarea ministerului și a statului major n'a putut ajuta nimic. În Tesalia turcii sunt în fața satului Domocos, iar în Epir Grecii au fost siliți a se retrage la Arta pe graniță. Creta a fost deșertată de armata greacă, trimisă pe câmpul de război. E vorba de incheierea unui armistițiu spre a se urma tratativele de pace. Turcii se înarmează continuu, se pare în vederea unui rebel cu o altă mare putere, care nu poate fi de cât Rusia.

Consiliul communal, revenind asupra unei deciziuni din Martie a. c., prin care în lipsa d-lui Koiciu, s'a respins o ofertă a d-lui Croizat, a revenit asupra ei și a admis iluminarea Bulevardului cu electricitate.

Vom reveni.

În orașul Medjidie s'a format între Români o societate de economie după modelul celei din Hârșova. La cea dintâi adunare când s'a votat statutele și s'a ales comitetul s'a înscris 95 membrii cu un capital de 18.000 lei. Sala era înconjurată de agenți polițienști. Târziu d-le sub-prefect Zadac!

Încă doi bărbați iluștri ai țării s'a știu: eminentul om de Stat fostul prim-ministru la 1870 *Ion Ghica* și *Grigore Păulescu*, fost ministru al domeniilor, autorul desființării reglementelor domeniiale ale Dobrogei în vigoare până la 1890, cari țineau încâtușat ori-ce progres agricol și economic în Dobrogea.

Fie ca din țerna lor să nască alți luceferi pe orizontul larg al Patriei Române.

După o ultimă telegramă și *Domo-cosul*, punct important strategic a fost luat de armatele lui Eden Pașa, în urma unei bătălii sângerose.

În numărul viitor vom începe a publica importanta conferință: *Din Tre-cutul Dobrogei*, despre care am vorbit în numărul precedent.

Tot în numărul viitor ne vom ocupa de planul de romanisarea Mangaliei la care, ca și aici, se opune Primarul *Popoff* din ruptul capului.

Intrebăm pe cei în drept ce se face cu primul caștiu al arendei băilor *Constanței*? Nu cum va se încercă și aici vre-o liturghie cu bragă?

Adunarea Deputaților

Sesiunea ordinară 1896—1897.

Sedința de la 10 Februarie 1897

(URMARE)

D. I. G. Poenaru-Rordea: D-lor, dacă este un fapt adevărat este că în adevăr administrațiunea în Dobrogea lasă mult de dorit, că starea Dobrogei este anormală.

D-lor, are dreptul ori-cine să se plângă și să țină că administrațiunea Dobrogei e rea, dar aceste acușări nu pot cădea asupra partidului liberal.

Dobrogea, când a fost anexată și când s'a dat legea de organizare, s'a avut grije ca cel puțin în capul administrațiunii Dobrogei să fie oameni care în adevăr să facă din acea provincie o provincie fericită.

Am reușit prin administrațiunea ce s'a dat la început, ast-fel în cât este recunoscut și nimeni nu contestă că în acel moment Dobrogea era fericită, prosperă.

Prin urmare care este cauza stării anormale de astăzi? și reu a țină d. Fleva, că această stare nu s'ar putea îndrepta de cât acordându-se Dobrogei dreptul comun?

Mie mi-se pare că această rămâne ca o cestiune de studiat pentru viitor.

Dar nu că această stare anormală nu ar înceta de cât acordându-se Dobrogei drepturi ca și în cea-laltă parte a țării, căci de ce de la început Dobrogea, având aceeași organizare și același legi ca astăzi, era fericită după cum o afirmă toată lumea?

Acea organizare de la 1880 nu s'a modificat și totuși astăzi Dobrogea este nenorocită, starea ei este anormală.

D-lor, dacă recunoaștem că Dobrogea era în stare bună tot cu aceeași organizațiune, tot cu aceeași lege, atunci astăzi de ce nu este?

Prin urmare, d-lor, este alt-ceva, nu acordarea drepturilor politice cari pôte veni mai curând sau mai târziu și pentru Dobrogea, nu acesta este cauza acestei stări anormale.

Din nenorocire, trebuie s'o mărturisim, cauza este că se trimit administratori cari nu sunt la înălțimea datoriei, fie din punctul de vedere al spiritului administrativ, fie din necunoștința locuitorilor ei.

Acum, ceea-ce ne spune d. Buescu, nu pot admite cătuși de puțin, că străinii sunt persecutați sau că românii sunt persecutați; onor. d. Buescu, s'a înșelat când a lăsat să se întrevadă că pôte, într'o conferință internațională, să fie ridicată cestiunea apăsării străinilor pentru că nu este în drept nici un străin să se plângă în contra administrațiunii că persecută unii și să proteg alții.

(Monitorul Oficial)

(Va urma)

ROMANIA

Tribunalul județului Constanța

PUBLICAȚIUNE

Pentru îndestularea d-lui *Gebrail Baiciof*, domiciliat în orașul *Medjidia*, județul *Constanța*, cu suma de lei 4.000, cu dobândă de 6 la sută pe an, socotit de la 12 Septembrie 1896, data cererii în judecată și până la achitare, plus 30 lei cheltueli de judecată, ce are a lua de la casa defunctului *Atanase*

Deciu, reprezentată prin tutricea d-na *Ana Atanase Deciu*, în baza titlului executoriu pus pe sentința comercială a acestui tribunal cu No. 139 din 96.

Tribunalul prin jurnalul No. 1313 din 4 Aprilie 1897 în urma cererii făcută de creditori prin petițiunea înregistrată la No. 15459 din 20 Decembrie 1896, a ordonat a se scoate în vânzare imobilul ce debitorul posedă în comuna *Ala-Cap*, cătunul *Docuzoglu*, acest județ, care după descrițiunea făcută de agentul respectiv, conform art. 505 pr. civilă, are următoarea situațiune:

1). Șapte-deci și șase hectare și 9456 m. p. pământ de cultură cu tapiuri din cătunul *Docuzoglu*, pe care pământ se află o cășia pentru oi, cu trei despărțituri, o casă pentru ciobant, un grajd pentru vite și un puț, se învecinește la răsărit cu proprietatea d-nei *Stana T. Petrea*, la apus cu vatra satului *Docuzoglu*, spre meadă-și cu proprietățile d-lor *Stana P. Tutor*, *Maria T. Nencu* și *Tinu Nencu* și spre meadă-noapte cu proprietățile d-lor *Stoian D. Lupu* și *Gheorghe Pușcaru*.

2). Una casă cu No. 15, situată în cătunul *Docuzoglu*, construcție de piatră, acoperită cu olane și compusă din două camere servind de cărciumă, având și curtea lor în întindere aproximativ de 2000 m. p. și împrejmuită despre apus cu zid de piatră, se învecinește la răsărit cu casa d-lui *Tudorache Dumitru Cristian*, la apus și la nord cu drumul ce conduce de la *Caramurat* la *Medjidia* și spre meadă-și cu biserica satului *Docuzoglu*.

Vânzarea se va face la acest tribunal în ziua de 3 Septembrie 1897 ora 11 a. m.

Toți cei cari ar pretinde asupra imobilului vre-un drept de proprietate, usufruct, servitute, ipotecă, privilegiu, sau veri-ce alte drepturi să se prezinte până la arătatul termen spre a și le valida, cunoscând că în cas contrar nu li se vor mai ține în seamă.

După cum rezultă din referatul făcut de d-l greșier conform art. 570 din procedura civilă, imobilul de mai sus n'are altă sarcină ipotecară afară de cea pentru care se face urmărirea.

Președinte, *I. ZOTU*.

Șef Portărel, *G. Dumitrescu*.

No. 832

1897, Aprilie 25.